

καταριθμού[μέ]νον. Ἐγώ οὖν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας εὐνοῖως πρὸς τὶ[ν πό]λιν ἴμων δι[α]κειμενος⁹

Rhodi (*Hiller v. Gärtringen* ath. *Mitth.* 1895 p. 387 seq.). Dittenberger syll. ed. 2 n. 373. — 1) *Kαθ' ἑοθεῖαν*. — 2) *Dies acceptae epistulae: ἔβδομα ἐξ ἵκαδος* (i. e. d. 24, cf. *IG. XII 1 n. 4*) *Petagitnyi* (*Metagitni*), *unius ex mensibus semestris hiberni Rhodiorum, teste titulo Revue des études gr.* 1904 p. 205 (cf. *Bischoff Jahrb. f. cl. Philol.* 105, 1897 p. 751). *Epistulam datam exeunte anno 54* (cf. not. 5) *hieme Rhodum adlatam esse appareat*. — 3) *Neronis nomen sine dubio erasum (priore tamen loco relictum)*. — 4) *Ἐγγόνον vocabulum appareat non prouepotem significare, sed latiore sensu adhibitum esse*. (*Similiter in titulo Delphico eiusdem temporis, Bull. de corresp. hellén.* 20, 1896 p. 710, *Nero dicitur Tiberii et Germanici ἔχονος, divi Augusti ἀπόγονος*) — 5) *A. 54, post 15. Oct. (post 1. Ian. 55 consulatus mentio omitti non potuit)*. — 6) *Apparet paullo ante, ultimis ut videtur Claudii temporibus, ad Rhodios adlatam esse epistulam scriptam nomine consulum, de senatus scilicet aliquo consulto, qua illi non modice turbati erant, videntur veriti esse ne libertas paullo ante iis restituta (cf. not. 9) rursus tolleretur. Hanc epistulam Nero τὴν ψευδῶς ἐπιστολὴν appellat, sive vere fuit falsa, scilicet ut aliquis ex Claudii aula nomine consulum abusus fuerit, sive Nero eam pro falsa haberi voluit*. — 7) *Epistula illa accepta Rhodii legatos Romam miserant iisque mandata dederant ad libertatem urbis pertinentia*. — 8) *Scr. ποιησαμένον*. — 9) *Nerone intercedente Claudius Rhodiis libertatem restituerat, a. 55 (Tac. a. 12, 58) vel adeo iam a. 54 (Suet. Ner. 7)*.

8794 αὐτοκράτωρ Καῖσαρ λέγει¹· τῆς εἰς με εὐνοΐας τε καὶ εἰσεβείας ἀμειψασθαι θέλων τὴν εἰγένεστάτην Ἑλλάδα κελεύω πλειστους καθ'² δ[ο]ο[ν]³ | ἐνδέχεται ἐκ ταύτης τῆς ἐπαρχείας παρίται⁴ | (5) ής Κόρινθον⁴ τῇ πρὸ τεσσάρων καλαρδῶν Δεικειμβρίων⁵. |

Συνελθόντων τῶν ὄχλων ἐν ἐκκλησίᾳ προσεφώνησεν⁶ τὰ ἱπογεγραμμένα. |

Ἀπροσδόκητον ὑμεῖν, ἄνδρες Ἑλληνες, δωρεάν, | (10) εὶς καὶ μηδὲν παρὰ τῆς ἐμῆς μεγαλοφροσύνης | ἀνέλπιστον, χαριζομαι, τοσαύτην, δῆσην οὐκ ἔχωρήσατε αἰτεῖσθαι. Πάντες οἱ τὴν Αχαΐαν καὶ τὴν ἔως | νῦν⁷ Πελοπόννησον κατοικοῦντες Ἑλληνες, | λάβετ' ἐλευθερίαν ἀνισφορίαν, ἦν οἰδ' ἐν τοῖς εὐτυχεστάτοις ὑμῶν πάντες χρόνοις ἔσχετε· | ἢ γὰρ ἀλλοτρίοις ἢ ἀλλήλοις ἔδουλεύσατε. | Εἴθε μὲν οὖν ὀκμαζούσης τῆς Ἑλλάδος παρειχόμην ταύτην τὴν δωρεάν, ἵνα μου πλειονες ἀπολαύσωι τῆς χάριτος· διὸ καὶ μέμφομαι τὸν αἰώνα | (20) προδαπανίσαντά μου τὸ μέγεθος τῆς χάριτος. | Καὶ νῦν δὲ οὐ δι' ἔλεον ἴμᾶς ἀλλὰ δι' εὔνοιαν εἰεργετῶ, ἀμειβομαι δὲ τοὺς θεοὺς ὑμῶν ὡν καὶ διὰ | γῆς καὶ διὰ θαλάττης ἀεὶ μου προσονμένων πεπειραμαι, ὅτι μοι τηλικαῦτα εὐεργετεῖν παρέσχον. | (25) Πόλεις μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι ἥλευθέρωσαν ἡγεμόνες, | [Νέρων δὲ σλην]⁸ ἐπαρχείαν.

Οἱ ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου καὶ Νέρωνος | Κλανδού Καῖσαρος Σεβαστοῦ Ἐπαμεινάρδας | Ἐπαμεινάρδον⁹ εἶπεν. Προβεβουλευμένον ἔαν- | (30) τῷ εἶγαι πρός τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον. | Ἐπιδή, ὃ τοῦ παντὸς κόσμου κύριος Νέρων, αἰτοκράτωρ μέγιστος, δῆ-